

המערכת

הוא לא זרע בהם אשליות. הוא סיפר להם על המגיפה הרוחנית והגשמית המשתוללת בחוץ על ה"חדרים מסוכנים" ומחולליהם; ושזו רק ההתחלה – "חרפו אויביך ה'" ואחר כך עוד עתיד לבוא שלב חמור יותר של "חרפו עקבות משיחך". והוא אמר שעליהם לוותר מראש על כל העולם-הזה "כותב גט כריתות לאשתו". ועם בשורה זו היה עליהם גם לרקוד בשמחת-תורה

"בימי מתתיהו" של תשרי

כאלה שלא נשאר להם כלום מלבד תעודת החוגר של חיילי בית דוד.

אך הרבי הרש"י ובניו ניצחו. וכשראש הק.ג.ב. לשעבר מגיע לחנוכת מרכז של חב"ד במוסקבה – אפשר להבין עד כמה הניצחון עמוק ומושלם וסופי.

אכן "בימי מתתיהו" של תשרי תשס"א והמעבר מ"ימים נוראים" ל"יזמן שמחתנו" נראה קשה מתמיד לא טבעי כמעט בלתי אפשרי. לתנות תוקף נשמע הרבה יותר סביר מאשר לשיר "ישמחת".

אבל כבר לפני מאה שנים הרבי הרש"י עמד והסביר ותבע – ונתן את הכוחות ופרץ את הדרך שלקרב הזה יצאו מתוך מארש של שמחת-תורה בראש מורם ובאמונה איתנה בלי לפחד מכל אלו שמלגלים ושואלים "האז איפוא המשיח שלכם?!"

אשרנו מה טוב חלקנו שהמשיח הוא "שלנו" ורוממנו מכל לשון וקירבנו לעבודתו כחיילי בית דוד שלוחיו וחסידיו המבצעים מתוך שמחה וטוב לבב את העבודה היחידה היום לקבל פני משיח צדקנו. ועם השמחה האדירה הזו נסחוף ונעודד ונלהיב בזמן שמחתנו גם את הכואבים והספקנים הנחשלים והנכשלים.

ו"בימי מתתיהו" תשס"א עוד נגיע לסיום התפילה – "ואחר באו בניך לדביר ביתך" ועוד יקבעו ימים אלה להודות ולהלל לשמך הגדול לששון ולשמחה ולמועדים טובים.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

א ת "ועל הניסים" אמנם לא אומרים בתשרי בפרט לא בתשרי תשס"א בו הניסים עדיין נעלמים ומכוסים בכיסוי אחר כיסוי; אך את "בימי מתתיהו" אמרנו גם אמרנו – בשכונת המלך אשר הנעשה בה הוא השתקפות הנעשה בעולם כולו ליוו אלפי יהודים למנוחות את ר' מתתיהו אריה וויינגארטן שנרצח בעשרת ימי תשובה ה' יקום דמו. וכך באה"ק ובחוו"ל הלכו יהודים בעיצומם של הימים הנוראים מי במים ומי באש מי בנצרים ומי בצומת פרדיס מי בדרך לצפת ומי בקבר יוסף.

וזה הזכיר למי שהיה צריך תזכורת את המצב לאשורו – עדיין מעטים מול רבים חלשים מול גיבורים; עדיין הטמאים והזדים והרשעים נלחמים בטהורים ובצדיקים. "בימי מתתיהו".

אולם באותו נוסח של תפילה טמון גם הסוד לניצחון המופלא אשר בוא יבוא בזמן הזה כמו בימים ההם: "בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי – ובניו".

וזה כבר בהחלט קשור לתשרי...

לפני מאה שנים בהתוועדות שמחת-תורה עמד הרבי הרש"י ומולו – בניו-תלמידיו תלמידי ישיבת תומכי-תמימים שזה עתה מלאו לה שלוש שנים.

והמצב אז ברוסיה היה כמו בימי מתתיהו וימי מרדכי ואסתר גם יחד. מחוץ השתוללה האנטישמיות ומבית הפילו הפוקרים בלבושיהם השונים חללים רבים. ומתוך ה"מעטים" שנתרו היו כאלה שברחו; היו כאלה שהתייאשו. חששו מעימות ישיר מקרב פנים-אל-פנים כי זה בכלל לא היה קל.

אבל הרבי הרש"י היו תוכניות אחרות. ואת הנערים הרכים התלמידים אשר רק החלו לעמוד על דעתם – שלח מיד לחזית: **כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו!**

והוא לא זרע בהם אשליות. הוא תיאר בדיוק לקראת מה הם הולכים. הוא סיפר להם על המגיפה הרוחנית והגשמית המשתוללת בחוץ על ה"חדרים מסוכנים" ומחולליהם; והוא אמר שזו רק ההתחלה – "חרפו אויביך ה'" ואחר כך עוד עתיד לבוא שלב חמור יותר של "חרפו עקבות משיחך" שמולם יעמדו אנשים עם פאות וזקנים וכובעים וחליפות. והוא אמר שעליהם לוותר מראש על כל העולם-הזה "כותב גט כריתות לאשתו".

ועם הבשורה הזו היה עליהם לרקוד בשמחת-תורה. עם שמחה אמיתית בלבבות על הזכות הגדולה שבמילוי השליחות.

והמלחמה הייתה קשה מנשוא (תסתכלו למשל על "יומני תרס"ו" ותיאורי אותה שנה בגליון זה ובגליונות הקודמים ותיבנו מה שזה תבע בגוף ובנפש). והיו כאלה שיצאו לקרב ולא חזרו. והיו

מערכת "בית משיח"
מאחלת לכל קוראיה ולכל בית ישראל
שנה טובה ומתוקה שנת גאולה וישועה
בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נאו
הגליון הבא ייצא לאור אי"ה
לקראת שבת פרשת נח